

Чини се, да се за Грчку, дуга ноћ кризе никада неће окончати. 20. август је био значајан у симболичком смислу, означавајући крај присуства Атине у режиму међународне финансијске помоћи, а мање у оном суштинском, будући да је земља изашла измрцварена из програма штедње који је уздрмао њену економију и друштвено ткиво.

Мере које је практично немогуће испунити, а које су наметнуте Атине, предвиђају режим штедње продужен за деценије, све до око 2060. године. До овог датума, једна друга озбиљна криза могла би да неумољиво потресе Грчку – криза демографског колапса.

Алармантна пројекција о становништву Грчке

Грчку сада чека врло дуга и разорна демографска зима, наговештава Шпигл. 2011. године, у Грчкој је живело 11,1 милион становника. 2015. године, било их је 10,8 милиона. Према предвиђањима, број становника износиће 8,3 милиона до 2050. године. Данас, 21% Грка има више од 65 година. 2050. године, биће их једна трећина.

Пише: Андреа Мураторе
недеља, 02 септембар 2018 12:11

Подаци којима се бави једна студија о европској демографији Берлинског института за демографију и развој наговештава, дакле, једно надвијање несреће над јелинском државом, будући да једна све старија популација у сталном опадању носи са собом бројна питања која се тичу политичког, социјалног и економског поретка. Лист Екатимери износи податке државног статистичког завода (Elsat), који је сагласан око губитка од преко 300 хиљада људи у периоду између 2011. и 2015. године, и чак предвиђа да ће 2080. године, Грчка имати свега 7,2 милиона становника. Ира-Емке Поулопулос, грчки академик са боравиштем у Њујорку и Паризу, истакла је ову врло важну тематику у једном есеју – „Грчка популација под опсадом“.

Демографија је комплексна наука, која заснива своје анализе на дугорочним пројекцијама, које тешко могу бити тумачене у светлу случајних догађаја, осим ако се ради о несрећама какве су ратови или епидемије. Ипак, наспрам ових хипотеза спонтано се јавља једно питање – колико су утицале мере штедње на грчки демографски еквилибријум?

Терет штедње

Ђулио Меоти назначио је у листу Фољо, да штедња није била подстичући узрок пада стопе наталитета у Грчкој. По њему, „тридесет година након грађанског рата све до почетка 1980-тих година, демографске вредности биле су међу највишим када је реч о европским земљама, 2,2 детета по жени. После, од 1994. године, стопа рађања се зауставила на 1,3 детета по жени“.

Ипак, Меоти не пропушта да истакне улогу коју је играла друштвена касапница наметнута Грчкој у форми знатног повећања абортуса због економских разлога. „Број абортуса који се обаве у Грчкој повећао се за 50% од почетка економске кризе. У међувремену, број порођаја у државним болницама је опао за 30%. Пре десет година било је 200 хиљада абортуса годишње на популацију од 11 милиона људи. Сада је тај број порастао на 300 хиљада“.

У земљи се сада већ рађа свега 90 хиљада деце годишње, и демографско опадање довело је до тога да Мелбурн буде трећи грчки град на свету после Атине и Солуна. Други алармантни сигнал је забележен 2015. године, када се по први пут очекивано трајање живота грађанина Грчке скратило. Мере штедње су уздрмале и бациле у још већу беду милионе Грка – утицај на демографију је резултанта утицаја на санитарне, образовне, радне и социјалне услове сваког појединаца којег је дотакла криза, и стога је логично закључити, мимо саме статистике о стопи рађања, да мере штедње и економска криза представљају два проблема који су предодређени да сами себе хране.

